

Núm. de Protocol: SS-093-1/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 4 4

PARTS:

Apel.lant-ada: J.G.G.
Representant: en nom propi
Advocat: Sr. F.G.E.

Apel.lant-ada: CASS
Representant: Sra. M.A.F.
Advocat: Bufet A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, l'11 d'octubre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-093-1/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Albert Andrés Pereira** , el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de data 3 d'abril de 1996 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va estimar parcialment la demanda formulada pel Sr. J.G.G. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i declarà que l'agent té dret a que li sigui reconeguda una pensió d'invalidesa-malaltia del Grup I a comptar des del 12 d'octubre de 1995.

2.- En considerar-se agreujades ambdues parts amb aquesta resolució, van presentar recurs d'apel·lació en data 18 d'abril i 3 de maig de 1996, respectivament, els quals foren formalitzats davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 14 de maig i 5 de juny següents.

En el seu recurs, l'agent es mostra disconforme amb el grau d'invalidesa que li ha estat reconegut, ja que considera que les seves aptituds professionals no li permeten aconseguir cap altre lloc de treball, de manera que es considera creditor d'una invalidesa de la 2ª categoria.

Per la seva part, la CASS afirma que les xacres que pateix l'interessat són d'escassa rellevància, per la qual cosa resulta improcedent l'atorgament de cap tipus de pensió d'invalidesa.

3.- Dels esmentats recursos d'apel·lació se'n va donar trasllat a la respectiva part contrària, les quals els van contestar mitjançant escrits presentats el 25 de juny de 1996, sol·licitant la seva desestimació.

4.- El dia 6 de setembre de 1996 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present

recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La resolució dels recursos d'apel·lació que ara s'examinen ha de partir del contingut de l'article 1r. del Reglament d'Aplicació núm. 18, el qual disposa que la pensió d'invalidesa que resulti d'una malaltia en el sentit de l'article 28 del Reglament Tècnic es pagarà a l'assegurat que sofreixi una disminució de la capacitat de treball d'almenys 2/3. La situació del malalt haurà de ser jutjada tenint en compte l'estat general, l'edat, les facultats físiques i mentals, així com les seves aptituds i formació professionals.

D'altra banda, l'article 2n. del mateix Reglament estableix les tres categories en que poden ser classificats els invàlids, segons acord del control mèdic, en funció de si poden o no realitzar alguna activitat professional, o si requereixen l'assistència d'una tercera persona per a les activitats essencials de la vida.

Tercer.- El dictamen elaborat pels experts designats pel Tribunal a quo conclou que l'afecció del raquis que pateix l'interessat, junt amb la seva edat, fan que no pugui realitzar correctament la seva activitat laboral de paleta, ni cap altra activitat que requereixi un esforç físic important.

Resulta, doncs, que l'estat de l'agent li impedeix desenvolupar les tasques essencials de la seva professió, la qual cosa, unida a l'edat i a les reduïdes aptituds i formació de que disposa, permet concloure que efectivament ha patit una disminució de la capacitat de guany d'almenys dos terços, tal i com ho declara la sentència apel·lada. En conseqüència, l'interessat té dret al reconeixement d'una pensió d'invalidesa-malaltia.

Quart.- El mateix dictamen pericial resulta concloent, tanmateix, quant al fet de que l'afecció raquídia que pateix l'agent no li fa impossible desenvolupar altres activitats laborals. Aquesta circumstància determina necessàriament que la invalidesa ha de ser classificada dins la primera categoria de les previstes en l'article 2n. del Reglament d'aplicació núm. 18.

Aital conclusió no resulta desvirtuada per les al·legacions relatives a la dificultat de l'interessat per

aconseguir una col·locació adequada, en funció de la seva formació professional, ja que aquesta circumstància ja ha estat presa en consideració a l'hora d'establir l'existència d'una disminució de la capacitat de guany de dos terços i, per tant, el seu dret al cobrament d'una pensió d'invalidesa per malaltia.

En conseqüència, la sentència impugnada resulta ajustada a Dret, per la qual han de ser desestimats els recursos d'apel·lació que formulen ambdues parts.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Desestimar els recursos d'apel·lació que formulen el Sr. J.G.G. i la Caixa Andorrana de la Seguretat Social contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 3 d'abril de 1996, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré